

Варто розуміти, що потрібно зазначити лише той досвід, що релевантний вакансії, яка цікавить претендента. Якщо потрібного досвіду немає, в резюме варто робити акцент на навичках, а не на місцях роботи.

Розповідаючи про досвід, варто коротко вказати назву та сферу діяльності компанії. Потім необхідно вказати позицію, роль та основні задачі особи в даній компанії. Треба перерахувати основні досягнення та підкріпити їх аргументами та доказами. Досягнення повинні бути конкретні, вимірювані, значні та відповідати посаді. При цьому, необхідно бути лаконічними у формуваннях та не переобтяжувати текст непотрібною для роботодавця інформацією.

Не менш важливим елементом є блок, що містить опис освіти. В резюме потрібно зазначити освіту, яка має відношення до роботи і кар'єрних цілей. Варто розповісти не лише про базову, а й про додаткову освіту – курси, тренінги тощо. Тобто, про все що має відношення до бажаної посади. Якщо основна освіта не має відношення до бажаної вакансії, варто коротко зазначити причини зміни професії аби роботодавець міг скласти точніше враження про претендента.

Доречним вважається вказати в резюме додаткову інформацію та зазначити навички. Необхідним є елементом цього блоку є інформація про вміння та навички необхідні для бажаної посади. Також варто, вказати якими програмами володіє претендент та мови, які він знає.

Важливим елементом цього блоку є інтереси кандидата. Вони допомагають роботодавцю краще скласти портрет претендента: його особистісні якості, соціальні тощо. Краще зазначити ті інтереси, які мають якесь відношення до бажаної посади.

Тож, на основі вищевикладеного, можна визначити основні складові «правильного резюме». Звісно, що критерій «правильності» є в даному випадку відносними, адже кожна вакансія вимагає унікального резюме. Але можна виділити ті елементи, що притаманні більшості резюме.

Отже, основою «правильного» резюме є блоки, що містять наступну інформацію про кандидата: ПБ та контакти; досвід роботи; освіта; вміння та навички, важливі для бажаної посади; додаткова інформація про інтереси та хобі претендента. Саме ці складові можна вважати запорукою якісного резюме.

Список використаних джерел

1. Як скласти резюме, щоб вас помітили Освітній Хаб міста Києва: веб-сайт. URL: <https://eduhub.in.ua/news/yak-sklasti-rezyume-shchob-vas-pomitili> (дата звернення: 23.06.2022).

2. Як правильно написати резюме: покрокова інструкція з прикладами: веб-сайт. URL: <https://happymonday.ua/kak-pravilno-sostavit-rezjume> (дата звернення: 23.06.2022).

Щербінін М. Ю., здобувач вищої освіти 2 курсу, група ЦГЮ-201

Науковий керівник – **Чічкань М. В.**, к.ю.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ПОЗБАВЛЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРАВА ВЕТО В РАДІ БЕЗПЕКИ ООН ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ ПУНКТУ 3 СТАТТІ 27 СТАТУТУ ООН

Повномасштабне вторгнення російської федерації в Україну загострило перед міжнародною спільнотою, зокрема, перед ООН, ряд важливих проблем системи світової безпеки. Зокрема, постало питання щодо доречності перебування такої країни як російська федерація, яка, в 21-ому столітті, почала війну, якої Європа не бачила з часів Другої світової війни, котра займається геноцидом українського народу, в Раді Безпеки ООН – в органі, що відповідає за мир і безпеку світу.

Як постійний член Ради Безпеки ООН (далі - РадБез), росія володіє правом вето, котре використовує у своїх цілях з метою продовження агресії щодо України. Зокрема,

росія наклала вето на обов'язкову до виконання резолюцію Ради Безпеки ООН від 25.02.2022 р., котра ставила питання про негайне припинення російського вторгнення в Україну[1]. Тож, на сьогодні перед Україною та демократичним світом стоїть питання, яким чином обмежити вплив росії в Раді Безпеки ООН.

Статут ООН не містить положень, щодо виключення постійного члена Ради, з її складу, що робить такого члена певною мірою недоторканим, не зважаючи на дестабілізацію ним світового порядку. Таким чином, для позбавлення росії впливу в РадБезі, варто шукати нестандартні шляхи.

Статутом ООН, а саме, пунктом 3 статті 27 встановлено, що, якщо член РадБезу є стороною спору – йому належить утриматись від голосування, що стосуються такого спору[2]. Основна проблематика даного методу полягає у юридичному доведенні факту, що російська федерація є стороною спору. Можливо, це стало головною причиною, чому Україна не ініціювала дану статтю, щодо резолюції від 25.02.2022 р. На сьогодні, можна стверджувати про те, що юридичних фактів, які допоможуть довести наявність «спору» достатньо.

Так, була прийнята Резолюція Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 «Агресія проти України», в положеннях котрої прямо стверджується, що росія здійснила «агресію» щодо України, що між обома країнами є «конфлікт»[3].

Другим суттєвим аргументом наявності «спору» є два позови, подані Україною проти російської федерації, до Міжнародного суду ООН від 26.02.2022 р. та 16.01.17 р. Слід звернути увагу, щодо першого позову, ще немає юрисдикційного рішення, але, стосовно другого рішення юрисдикція суду була визнана[4], тож Міжнародний суд ООН розпочав розгляд справи по суті, що є прямим доказом «спору» між Україною та російською федерацією.

Також, наявність конфлікту між сторонами, можливо довести шляхом прийняття резолюції Генеральної Асамблеї ООН, зі зверненням до Міжнародного суду ООН з проханням винести консультативний висновок, щодо наявності спору та чи діє в даній ситуації п. 3 статті 27 Статуту ООН.

Та, на жаль, навіть наявність доказів що спір існує, може не запустити механізм утримання від голосування, адже, як випливає, з контексту частини 3 статті 27 Статуту ООН член Ради Безпеки, за наявності спору, повинен утриматись від голосування самостійно. Статутом не передбачено наслідків, що повинні настати у разі невиконання членом Ради Безпеки ООН, цього застереження. Таким чином, на сьогодні, дійсно, достатньо доказів наявності спору між Україною та російською федерацією, тож пункт 3 статті 27 має всі підстави бути застосованим. В той же час, гостро стоїть питання щодо практичного застосування статті.

Тож, можливо Україні варто, не відкидаючи даний метод, опрацювати також інші нестандартні методи обмеження впливу російської федерації в ООН, аж до постановки питання щодо законності перебування даного суб'єкта міжнародного права в Організації Об'єднаних Націй, загалом, з метою виключення російської федерації з даної організації.

Список використаних джерел

1. Ukraine - Security Council, 8979th Meeting UN Web TV: веб-сайт. <https://media.un.org/en/asset/k17/k17enj3450> (дата звернення: 09.06.2022).
2. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду від 16.09.2005 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010 (дата звернення: 09.06.2022)
3. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 р. URL^ <https://digitallibrary.un.org/record/3965290?ln=en> (дата звернення: 09.06.2022).
4. Що відбувається на юридичному фронті у міжнародних судах? Українська Гельсінська спілка з прав людини: веб-сайт. URL: <https://helsinki.org.ua/articles/shcho-vidbuvaetsia-na-iurydychnomu-fronti-u-mizhnarodnykh-sudakh/> (дата звернення: 09.06.2022)